

ΕΞΕΛΙΞΗ ΕΡΓΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

• Με φροντίδα του Δήμου, συντάσσεται μελέτη μεταφοράς μέρους του νερού της πηγής Λιμστά, για την ύδρευση των κατοίκων.

• Η μελέτη, "για την αντιμετώπιση των κατολισθητικών φαινομένων", για το χωριό μας, που είχε συνταχθεί από το ΙΓΜΕ (Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών), υποβλήθηκε από το Δήμο, στη Νομαρχία.

Πιστεύουμε και ελπίζουμε ότι ο Νομάρχης κ. Σώκος θα δώσει λύση στο πρόβλημα.

• Μετά από δύο άγονες δημοπρασίες, για τη "σήμαν-

ση και χαρτογράφηση του Μονοπατιού της Σπηλιάς, δημιουργία θέσης θέας και αναψυχής", πραγματοποιήθηκε με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου απ' ευθείας ανάθεση του έργου στο μηχανικό κ. Δημήτριο Νικολόπουλο.

• Με πρωτοβουλία του Προέδρου του Τοπικού Συμβουλίου κ. Ασημακάκη και σύμφωνη γνώμη των μελών, ανακατασκευάστηκε η μάντρα του Πάρκινγκ. Το κόστος, όπως πληροφορηθήκαμε, καλύφθηκε από προσφορές συγχωριανών μας. Τους ευχαριστούμε και περιμένουμε από τον Πρόεδρο πληροφόρηση για τις προσφορές.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΗ

Στις 9/6/2007 επισκέφτηκε το Δήμο Πλατάνου ο Νομάρχης κ. Θύμιος Σώκος, προκειμένου να ενημερωθεί προσωπικά, για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Δήμος και γενικότερα η Περιοχή. Στη συνάντηση εργασίας που έγινε στον Πλάτανο, ο Δημοτικός Σύμβουλος Κώστας Φούρλας και ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Ανδρέας Ασημακάκης ανέπτυξαν τα επιμέρους προβλήματα του Χωριού μας.

Μεταξύ άλλων, ο κ. Νομάρχης δεσμεύτηκε:

- για τη βελτίωση των αγροτικών δρόμων, και οπωσδήποτε κάθε χωριό να επικοινωνεί με ένα τουλάχιστο ασφαλισμένο δρόμο,

- για την ηλεκτροδότηση του Παλιονέχωρου.

Θα φροντίσει:

- να τοποθετηθούν μπάρες στα επικίνδυνα σημεία του δρόμου,

- για την αντιμετώπιση των κατολισθήσεων,

- για ηλεκτρική εγκατάσταση στην πηγή Λιμστά.

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ (της Μάνας και της Βάβας - Μανιάς)

Μια μέρα κάθε χρόνο (Μάνινα), είναι αφιερωμένη στη Μητέρα κιόλας ο κόσμος γιορτάζει τη μέρα αυτή τη Μητέρα, τη Μάνα, τη Βάβα - Μανιά.

Διάφοροι κοινωνικοί φορείς, πνευματικά - πολιτιστικά κέντρα Δήμων - Τηλεοράσεις,

Σχολεία κ.ά., προβαίνουν σε διάφορες εκδηλώσεις για τη Μητέρα.

Εμείς ιδώ, θα κάνουμε μια μικρή αφιέρωση, **στη Μάνα και στη Βάβα - Μανιά**, (όπως λέγαμε παλιά τη γιαγιά) δηλ. **τη Μάνα της Μάνας μας**, οι οποίες τω καιρώ εκείνω δεν

ήξεραν καθόλου ή πολλά γράμματα, αλλά ήξεραν να δίνουν απέραντη αγάπη και στοργή και να πονάνε για παιδιά κι εγγόνια. Η θεία Πρόνοια τις προίκισε δαυλώς, με μπόλικες αρετές, για να πλάθουν και να σμιλεύουν ψυχές.

Η Βάβα - Μανιά και η Μάνα στο χωριό μας, ήταν ένα αγκωνάρι της οικογένειας.

Αυτές έδιναν με τις γέννες τους τη συνέχεια της ζωής με παιδιά (αγόρια ή κοτσιόρες) και ήταν οι πηγές ζωής, αγάπης και φροντίδας. Δε γένναν σε Μαιευτήρια, αλλά γύ-
(Συνέχεια στη σελίδα 6)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ

Η 22α Μαρτίου ήταν αφιερωμένη στο νερό. Ήταν η "Παγκόσμια ημέρα νερού".

Η ημέρα αυτή έρχεται να μας θυμίσει αφ' ενός μεν πόσο απαραίτητο είναι το νερό στη ζωή μας και αφ' ετέρου το καθήκον μας απέναντι σ' αυτό το θείο δώρο. Χωρίς νερό είναι αδύνατο να ζήσουν άνθρωποι, ζώα, φυτά.

Το νερό δεν είναι ανεξάντλητο, στο σπίτι στο εργαστήρι, στο εργοστάσιο, στο χωράφι, παντού γίνεται αλόγιστη η χρήση του, γι' αυτό και ο υδροφόρος ορίζοντας όλο και χαμηλώνει επικίνδυνα. Πόσες πηγές δεν έχουν χαθεί και πόσα ποτάμια κατάντησαν "μυλαύλακα"!

Κι όμως αυτό το θείο αγαθό το σπαταλάμε ασυλλόγιστα και αδικαιολόγητα με την υπερκατανάλωση. Και μόνο, όταν υπάρχει λειψυδρία, τότε μόνο προσπαθούμε να βρούμε λύσεις.

Χρειάζεται ορθολογιστικότερη διαχείριση των υδάτινων πόρων.

Για μας τους Νεχωρίτες ένας λόγος παραπάνω, που το χωριό μας δε φημίζεται για τα πολλά νερά του.

Έρχεται καλοκαίρι. Βροχές και χιόνια δεν έπεσαν φέτος, για να γεμίσουν οι φλέβες της γης με νερό. Χρειάζεται

μέτρο και περίσκεψη στην κατανάλωσή του.

Από τώρα πρέπει να φροντίσουμε πώς θα καταναλώνουμε το υπάρχον νερό και από τώρα πρέπει να κινηθούμε για τη μεταφορά μέρους του νερού των Λιμστών για τον πλουτισμό του Υδραγωγείου.

Από το Δήμο συντάσσεται σχετική μελέτη. Απαιτείται, σύμφωνα με τη μελέτη, υδρομάστευση, ηλεκτρική ε-

γκατάσταση στην πηγή για τη λειτουργία αντλιοστασίου και κατασκευή δεξαμενής κάπου γύρω στο σχολείο, αν η αντλία δεν μπορεί να στείλει το νερό στις υπάρχουσες δεξαμενές.

Αυτά φυσικά αφορούν το (εγγύς) μέλλον, σε μας, στον καθένα χωριστά και σ' όλους μαζί, εναπομένει να κάνουμε καλή χρήση του νερού, για να μην πούμε... "το νερό νεράκι".

Στα μεταχτά...

Κάτι ο φόβος για τον κακό καιρό, κάτι η κούραση από το ταξίδι, κάτι τα χρόνια που μας βαραίνουν, δεν έγινε εφέτος το Πάσχα ομαδικό ψήσιμο του οβελία. Έγινε όμως ψήσιμο κοκορεσιών και άλλων μεζέδων, αφού οι φωπιές άναψαν ώρα 10.00' και όχι στις 07.00', όπως απαιτεί το ψήσιμο του οβελία. Έγινε όμως η σχετική διασκέδαση με κεράσματα

(χωριάτικο κρασί, κουλούρια, αβγά, τυριά, πίτες, κοκορέτσι κ.ά.)

Τα Κατασπάματα (του Φούρλα, του Καλαθά και του Κοπάνη) ανέλαβαν το ψήσιμο των κατσικιών, που ήταν έτοιμα στην ώρα τους. Το μεσημέρι στην αίθουσα του Σχολείου, όπως κάθε χρόνο, φάγαμε και γλεντήσαμε μέχρι τις απογευματινές ώρες.

Το πλατάνι της πλατείας μετά το κλάδεμα απέκτησε πλούσια κόμη. Επομένως θα έχουμε καλό ίσκιο το καλοκαίρι.

ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου, με τη συνδρομή του Συλλόγου, ενδιαφέρθηκε για την τακτοποίηση, "νοικοκυρεμα", του αρχείου, που απέμεινε στην Κοινότητα μετά την ένταξη της στο Δήμο Πλατάνου.

Είναι πράγματι μια σπουδαία εργασία, γιατί όλες οι πληρο-

φορίες, που αφορούν στη δραστηριότητα της Κοινότητας και των κατοίκων, στα έργα, στις δωρεές κλπ., θα χάνονταν.

Τη σπουδαία αυτή εργασία ανέλαβε να διεκπεραιώσει ο πρώην Γραμματέας της Κοινότητας Κωνσταντίνος Χαρμαντζής, τον οποίο και ευχαριστούμε.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΝΟΜΑΡΧΗ

Από το Νομάρχη Αιτ/νίας Θύμιο Σώκο λάβαμε το παρακάτω Δελτίο Τύπου που αφορά στο Δήμο Πλατάνου, το οποίο και δημοσιεύουμε.

Τις άμεσες προτεραιότητες της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης για τον Δήμο Πλατάνου ανακοίνωσε ο Νομάρχης Αιτωλοακαρνανίας Θύμιος Σώκος στα πλαίσια μιας μεγάλης λαϊκής συνέλευσης, που πραγματοποιήθηκε στην πλατεία της έδρας του Δήμου το Σάββατο (9 Ιουνίου 2007), κύριο χαρακτηριστικό της οποίας ήταν η μεγάλη συμμετοχή των κατοίκων της περιοχής.

Στην περιόδεία του στον Δήμο Πλατάνου το Νομάρχη συνόδευαν οι αντινομάρχες Χρήστος Πετρόπουλος, Αντώνης Γαλαζούλας, Γιώργος Χριστογιάννης και Σωτήρης Σαξάμης, οι Νομαρχιακοί Σύμβουλοι Στάθης Αουκόπουλος και Βασίλης Μπαρπαγιάννης, ο Προϊστάμενος της Δ/σης Τεχνικών Υπηρεσιών Σπύρος Καραχρήστος και ο Προϊστάμενος Εκτέλεσης Έργων Αευτέρης Γκιούσας.

Υποδεχόμενος το Νομάρχη, ο Δήμαρχος Ανδρέας Δρόσος έκανε εκτενή αναφορά στα θέματα που απασχολούν τον Δήμο Πλατάνου εστιάζοντας σε θέματα οδοποιίας (κατολισθήσεις, διαγραμμίσεις, προστατευτικές μπάρες βελτίωση οδικού δικτύου).

Στη συνέχεια το λόγο πήραν Δημοτικοί Σύμβουλοι, πρόεδροι των Τοπικών Διαμε-

(Συνέχεια στη σελίδα 6)

ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

Παρακαλούνται όσοι από τους Χωριανούς μας άλλαξαν διεύθυνση κατοικίας, να μας πληροφορήσουν, προκειμένου να διορθώσουμε το αρχείο του Συλλόγου.

Με την ευκαιρία σας γνωρίζουμε ότι στις περιπτώσεις αλλαγής διευθύνσεως, υπάρχει δυνατότητα των ΕΛΤΑ να παραδίδουν, την αλληλογραφία με την παλιά διεύθυνση στη νέα διεύθυνση, για διάστημα έξι μηνών, αρκεί να επισκεφθείτε οποιοδήποτε Κατάστημα των ΕΛ.ΤΑ και να συμπληρώσετε σχετική αίτηση επιδεικνύοντας την αστυνομική σας ταυτότητα. Κόστος 2,00 (δύο) Ευρώ.

Κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Κωνσταντίνα Χαραλαμποπούλου, σύζυγος Σπύρου Πουγκατιώτη, γέννησε αγοράκι.

Η Βίβια Μάλλιου, σύζυγος Γεωργίου Πάφη, γέννησε κοριτσάκι.

Στην Αμερική η Αιμιλία σύζυγος Γεωργίου Κ. Γιάνναρη γέννησε κιριτσάκι.

Η Ντόλυ Καρανδρίκα, σύζυγος Ιωάννη Σιατούφη, γέννησε κοριτσάκι.

Η Κατερίνα σύζυγος Κωνσταντίνου Ξύκη γέννησε κοριτσάκι.

Στην Αμερική η Λώρη σύζυγος Νικολάου Ι. Καραγιάννη γέννησε κοριτσάκι.

Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στις 15/4/2007 το ζεύγος Κατερίνα Πλάκα και Σταύρου Μουτάφη βάπτισε το αγοράκι του και το ονόμασε Μιχαήλ.

Να ζήσει το Νεοφώτιστο.

ΓΑΜΟΙ

Στις 14/4/2007 στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Άρτας έγιναν οι γάμοι του Δημήτρη Μάλλιου και της Βασιλικής Τζοβάνου.

Στις 20/5/2007, στην Αμερική (στην πόλη York Pennsylvania) παντρεύτηκε ο Λούης Τριανταφύλλου (το γένος Μάνθας Κανέλλου) με την Τζέσικα-Μιχαέλα Χόλαντ.

Στις 26/5/2007 στον Ιερό Ναό Αγίου Χαραλάμπους Ιλισίων έγιναν οι γάμοι της Γιώτας Χρ. Λειβαδίτη και του Δημήτρη Κοντομέρκου.

Στις 16/6/2007 στον Ιερό Ναό Αγίας Βαρβάρας Αγρινίου έγιναν οι γάμοι Σωτήρη Πλάκα και της Λίτσας Θάνου.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 18/4/2007 κηδεύτηκε στο Χωριό ο Δημήτριος Πανάγος του Γεωργίου και της Αλέξως.

Στις 1/5/2007 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στη Μυτιλήνη ο Χρήστος Ι. Κώτσαλος.

Πέθανε στην Αμερική η Ευτυχία σύζυγος του Χρήστου Μαστροκώστα.

Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Αντωνόπουλος Ι. Γεώργιος 50
Κρανιάς Κωνσταντίνος 30
Μπαλαφούτας Δ. Νικόλαος 20
Καραγιάννης Γεώργιος Ν. 20
Φλώρου-Παναγιωτοπούλου 30

Ο κ. Χρήστος Κατσίκας, τέως Πρόεδρος της Κοινότητας Αγίου Δημητρίου, στέλνει τους χαιρετισμούς του στους φίλους του Νεοχωρίτες Σταύρο Μασγάλα, Κώστα Καραγιάννη (Άγιο Κωνσταντίνου) Δημήτριο Μασγάλα (U.S.A.) και προσφέρει το ποσό των 100 Ευρώ στη μνήμη:

Κωνσταντίνου Λιάζη
Σωτηρίου Χολέβα
Δημητρίου Φούρλα και
Κωνσταντίνου Πλάκα.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Η οικογένεια Γεωργίου Ι. Κώτσαλου πρόσφερε στη μνήμη Νικολάου Κουσίση, το ποσό των 50 Δολαρίων.

Η οικογένεια Βασιλείου Ι. Κώτσαλου πρόσφερε στη μνήμη Νικολάου Κουσίση, το ποσό των 50 Δολαρίων.

Η οικογένεια Αντωνίου Δ. Παλιομήτρου στη μνήμη των γονέων της Δημητρίου και Ευαγγελίας και του αδελφού της Δημητρίου, πρόσφερε το ποσό των 100 Ευρώ.

Η Ειρήνη Κολοκυθά (Καλαθά) και οι θυγατέρες της Μάνθα και Μαρία πρόσφεραν στη μνήμη Κώστα Κολοκυθά το ποσό των 50 Ευρώ.

Η Γιαννούλα Αυγερίου (Παπακώστα) πρόσφερε στη μνήμη των γονέων της Δημητρίου και Μαγδαληνής, το ποσό των 20 Δολαρίων.

Η Γιαννούλα Αυγερίου (Παπακώστα) και τα παιδιά της πρόσφεραν στη μνήμη Δημητρίου Αυγερίου το ποσό των 20 Δολαρίων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΠΑΝΑΓΟΣ

Σε εφημερίδα της περιοχής για το θάνατο Δημητρίου Πανάγου διαβάζουμε τα ακόλουθα: «**Ημεδαπός βρέθηκε νεκρός στη λίμνη του Ευίνου**

Την 24-4-2007 καταγγέλθηκε στο Αστυνομικό Τμήμα Ναυπάκτου η εξαφάνιση ημεδαπού κτηνοτρόφου στο Δημοτικό Διαμέρισμα Νεοχωρίου Δήμου Πλατάνου - Ναυπακτίας ο οποίος πάσχει από ψυχολογικά προβλήματα. Αμέσως εκδόθηκαν αναζητήσεις και ύστερα από επισταμένες έρευνες στην ευρύτερη περιοχή στις οποίες συμμετείχαν Αστυνομικοί του Α. Τ. Ναυπάκτου, κλιμάκιο της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Θέρμου και κάτοικοι της περιο-

χής. Στις 26-4-2007 σε έρευνες που έγιναν στην περιοχή της τεχνικής λίμνης του Ευίνου με την συνδρομή και των υπαλλήλων της ΕΥΔΑΠ, οι οποίοι παραχώρησαν μικρό σκάφος και ερευνήθηκε περιμετρικά η λίμνη, βρέθηκε την ίδια ημέρα και ώρα 14:00 νεκρός ο εξαφανισθείς εντός της λίμνης. Ο νεκρός διεκομίσθη στην Ιατροδικαστική Υπηρεσία Πατρών για νεκροψία-νεκροτομή.

Από την Ιατροδικαστική εξέταση διαπιστώθηκε ότι ο θάνατός του επήλθε από πνιγμό και αποκλείστηκε η εγκληματική ενέργεια. Προανακρίσεις επελήφθη το Αστυνομικό Τμήμα Ναυπάκτου».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Κ. ΣΓΑΓΙΑΣ

Στις 22.2.07 εγκατέλειψε νωρίς, την επίγεια ζωή, ο επίτιμος Πρόεδρος Εφετών Αθανάσιος Κ. Σγάγιας. Απεβίωσε στην Αθήνα, η εξόδιος ακολουθία εψάλλη στον Άγιο Ανδρέα Πατρών και η ταφή του έγινε στο Αίγιο, όπου ετάφη και η γυναίκα του προ ετών.

Ο Θάνατός ήταν γιος του μακαρίτη Κων/νου Σγάγια, απόσρατου Αξιωματικού του Ελληνικού Στρατού, ο οποίος κάθε καλοκαίρι ερχότανε στο χωριό.

Ο εκλιπών γεννήθηκε στην Πάτρα, τελείωσε το Γυμνάσιο Πατρών και κατόπιν εξετάσεων εισήχθη στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Όταν τελείωσε το Πανεπιστήμιο πήρε μέρος στις εξετάσεις των Δικαστών και διορίστηκε Πάρεδρος Πρωτοδικών.

Με την επαγγελματική του ικανότητα, τη μελέτη και την αξία του ανέβηκε ιεραρχικά την κλίμακα του Δικαστικού Σώματος κι έφθασε Επίτιμος Πρόεδρος Εφετών.

Απ' όσα πληροφορηθήκαμε υπηρέτησε το Δικαστικό Σώμα ευόρκως, με χρησιμότητα και με ευθύδιο και ακριβοδίκαια κρίση και ορθή ετυμηγορία, σε διάφορα μέρη.

Τελευταία υπηρέτησε στην Πάτρα, στην οποία έζησε από μικρό παιδί τα περισσότερα χρόνια, με τ' αδέρφια του και τις αδερφές του και τους γονείς του. Η Μητέρα του Αγγελική ήταν κόρη του φίλου των Νεοχωριτών και Ναυπακτιών Τάσσο Πορφύρη. Αγαπούσε το χωριό και ήθελε να έρχεται στο χωριό, αλλά δεν είχε πού να μείνει. Κάποια καλοκαίρια ήρθε στο χωριό, όπου φιλοξενήθηκε από κάποιο Νεχωρίτη. Δημιούργησε μια καλή οικογένεια, αλλά έχασε προ ετών τη γυναίκα του.

Τα παιδιά του, ο Κώστας είναι Δικηγόρος σε επίκαιρη θέση και η κόρη του Αγγελική, Φιλόλογος, είναι καταξιωμένα μέλη της κοινωνίας.

Ας είναι ελαφρύ το κόμμα του Αιγίου που τον σκέπασε.

Ν. Μ.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Στις 31/5/2007 και ώρα 19.00, στο Μέγαρο Μουσικής έγινε, από τις Εκδόσεις ΚΑΣΤΑΛΙΑ του κ. Σεραφείμ Μηχιώτη, με μεγάλη επιτυχία, η παρουσίαση του βιβλίου του πρώην Καγκελάριου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κυρίου Gerhard Sehroder «ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ».

Η ΖΩΗ ΜΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ».

Ομιλητές της εκδήλωσης ήταν οι κ.κ.: Σεραφείμ Χ. Μηχιώτης εκδότης, Κώστας Σημίτης πρώην Πρωθυπουργός, Gerhard Sehroder, πρώην Καγκελάριος Ο.Δ.Γ. και

συγγραφέας του βιβλίου.

Συντονιστής της συζήτησης, που ακολούθησε, ήταν ο κος Μιχάλης Σταθόπουλος, καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν, εκτός των παραπάνω, ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ κος Γεώργιος Παπανδρέου, Υπουργοί, βουλευτές, Πανεπιστημιακοί, Επιστήμονες, Δημοσιογράφοι, Καλλιτέχνες και πλήθος κόσμος.

Συγχαίρουμε τον κ. Μάκη Μηχιώτη για την επιτυχία της εκδήλωσης και του ευχόμαστε επιτυχίες στο εκδοτικό του έργο.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΠΗΡΑΜΕ

Από το **Ινστιτούτο Μελέτης της Τοπικής Ιστορίας και της Ιστορίας των Επιχειρήσεων (Ι.Μ.Τ.Ι.Ε.)** εκδόθηκε το βιβλίο της Ιωάννας Θωμαΐδου-Γαλανάκη "ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΘΩΜΑΪΔΗΣ Δια πυρός και σιδήρου" (Πειραιάς 2007).

Η συγγραφέας του βιβλίου και κόρη του Σωτήρη Θωμαΐδη, δίνει με τρόπο λιτό, αλλά γλαφυρό την πολυκύμαντη ζωή και αξιολογική δράση του βγαλμένη μέσα από το πλούσιο προσωπικό του αρχείο και τα προσωπικά της βιώματα.

Παράλληλα όμως με τη ζωή και το έργο του πατέρα της, έργο πατριωτικό και κοινωνικό (πρώτα ως αξιωματικός της Αστυνομίας Πόλεων και κατόπιν ως Δήμαρχος Νίκαιας) ξαναζωντανεύει Εποχές ηρωικές και συγχρόνως δραματικές, τις Εποχές: του Πολέμου, της Κατοχής, της Αντίστασης, του Εμφυλίου και ό,τι ακολούθησε μετά την απε-

λευθέρωση.

Είναι ένα βιβλίο γραμμένο με την καρδιά, αλλά τα γεγονότα τα βλέπει με αντικειμενική ματιά, γιατί στηρίζεται σε γραπτά ντοκουμέντα, τα οποία και παραθέτει, δια του λόγου το αληθές.

Η Κυρία Ιωάννα Θωμαΐδου-Γαλανάκη με το πόνημα της αυτό τοποθετεί και το δικό της λιθαράκι, το λιθαράκι της αλήθειας, στο λαμπρό οικοδόμημα της Ιστορίας και της Δημοκρατίας, που έστησε με το αίμα του και τα βάσανά του ο Ελληνικός Λαός επώνυμος και ανώνυμος της εποχής εκείνης.

Συγχαίρουμε τη συγγραφέα και την ευχαριστούμε για ό,τι προσφέρει το έργο της στα Ελληνικά γράμματα και την ιστορία του τόπου μας.

Η Ιωάννα Θωμαΐδου-Γαλανάκη είναι μητέρα της Σαπφώς, συζύγου Αποστόλου Τσιτσιμπέλη.

* * *

Η Κυρά Καισαριανή

Εκεί που πόνος προσφυγιάς βρέθηκε σ' άλλη ανατολή... κι από τον Υμηττό ψηλά με Άρτεμη και Παναγιά πηγάει η νέα αυγή.

Ιαχεί η κυρά Καισαριανή λαού μάνα κι ελπίδας, δρόμους ...μ' αγώνες να δονεί η ιδιαίτερη πατρίδα...

...η επί γης πυξίδα.

Εκεί που τοίχος λευτεριάς υψώνει αθάνατη ζωή ήρωες-στόχοι ...φωτεινά μ' αίμα στα νύχια της νυχτιάς νικάν κατακτητή.

Ιαχεί η κυρά Καισαριανή λαού μάνα κι ελπίδας, καιρούς αντίστασης δονεί η ιδιαίτερη πατρίδα...

... η επί γης σφραγίδα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΕΦ. ΜΑΝΤΗΣ

Το παραπάνω ποίημα του Γιώργου Μάντη, έχει επιλεγεί και καταχωρηθεί με άλλα ποιήματα του ίδιου, στην έκδοση της Ομοσπονδίας Τραπεζοϋπαλληλικών Οργανώσεων Ελλάδος: "ΚΕΙΜΕΝΑ 2005 Ποιήματα και Πεζά Ο.Τ.Ο.Ε."

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τους καλοκαιρινούς μήνες το Χωριό επισκέπτονται:

Γιατρός κάθε **Τετάρτη** ώρα 10.00

Λεωφορείο κάθε **Τρίτη**, αναχώρηση από Ναύπακτο ώρα 13.10' (Πλάτανος-Χάνι Λιόλιου-Άγιος Δημήτριος) Νεχώρι και άμεση επιστροφή. Στη Ναύπακτο επιστρέφει περίπου ώρα 19.00. Τηλ. Πρακτορείου 26340-27224.

Μανάβης κάθε **Τρίτη και Σάββατο** ώρα 18.00 (Αντωνόπουλος Γιώργος τηλ.6977467760) Φρούτα -Λαχανικά -Κατεψυγμένα.

Αρτοποιός κάθε **Πέμπτη** Απόγευμα (Ντρέλιας Ιωάννης 6946775701)

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου Νεοχωριτών Ναυπακτίας Κωδικός 3327

Εκδότης **ΜΑΝΘΑ ΜΕΡΜΗΓΚΑ** Σειρήνων 33 Βύρωνας 162 32 Τηλ./Fax: 210.76.45.280 Internet site: www.nehoritis.gr

Ηλεκτρονική σελ/ση - Εκτύπωση **ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.** Γερανίου 7 - 2ος όροφος Τηλ.-Fax: 210.52.38.107 E-mail: costaszl@yahoo.gr

Τεχνικός σύμβουλος **Κ. ΧΟΥΔΙΑΡΑΣ** Αghισιάδου 20 - Αθήνα Τηλ.: 210.52.36.835

Ιστορίες παιδιές

Δε μας σ'κώνει ιμάς η...Αθήνα

Ο γερο-Θωμάς έφθασε στην ώρα του στον καφενέ του κυρ-Πανάγου για τον απογευματινό καφέ του.

Έπιασε το τραπεζάκι της γωνίας και παράγγειλε το «βαρύ γλυκύ σε χοντρόφλοιο φλιτζάνι». Άναψε τσιγάρο και ρουφούσε τον καπνό, που, αφού έκανε πρώτα τη διαδρομή του ως την τελευταία κυφελίδα των πνευμόνων του, ανέβαινε ύστερα προς την οροφή του καφενέ σε πυκνές τουλίπες.

Ο γερο-Θωμάς, πνιγμένος μέσα στου καπνού τα σύννεφα, φαινότανε ανήσυχος.

Η μοναδική παρέα του, ο φίλος του, ο γερο-Γιάννος Ζάβαλος, που έπρεπε να 'ναι στον καφενέ απ' ώρα, δε φάνηκε ακόμα.

«Τι να 'παθι 'αρά' ε; Είναι καλά; Αυτός στην ώρα του είναι λορδί!», σκεφτότανε, «γιατί να μην ήρθ' ακόμα;».

Έφερε κι ο καφετζής το βαρύ γλυκύ στο χοντρόφλοιο φλιτζάνι, τον ακούμπησε στο τραπεζάκι και έκαμε να φύγει.

– Βρε συ Πανάγο, του είπε ο γερο-Θωμάς, δε φάνηκε ο Ζάβαλος;

– Δεν ήρθ' ακόμα, μπάρμπα - Θωμά.

– Τι να' παθε; ανησύχησε ο Θωμάς.

– Ποιός ξερ' τι δ'λειές να 'χει ο άνθρωπος...

– Τι δ'λειές να 'χει κι αυτός κι ιγώ, πιδάκι μ'...

Ποιός ξερ' τι να 'παθι...Αργεί το κακό στ'ν ηλικία απ' που είμαστε; Κι έμεινε με τη σκέψη στο φίλο του το Γιάννο.

Κάποια στιγμή, να σου, στην πόρτα και ο Ζάβαλος.

– Πού χάρ' κις σήμιρα, ρε Γιάννο, κι έβαλα ένα σωρό κακά στο νου μ'; του είπε μόλις κάθισε.

– Τι δαίμονα να πάθω; Ο κάλπ' κος ο παράς δε χάνιτι, είπε ο Γιάννος.

– Μην το λες αυτό...Δεν ξέρ'ς τι σ' χρωστάει η μοίρα. Παράγγειλε καφέ.

– Σκέτον!...Ξέρ'ς ισύ, είπε στον καφετζή. Σκέτον τζουρληχτό μι πολλές φ' σκάλιν κι ας μην έχουμε ούτι μονόλεπτο.

Ο Θωμάς του έδωσε την καπνοσακούλα κι έστριψε τσιγάρο. Το άναψε και το απολάμβανε.

– Πού ήσαν το λοιπόν και άργησις, ρώτησε ο γερο - Θωμάς.

– Τό 'χω για τ'ν Αθήνα κι ιτοίμαζα κατ' πραγματάκια για τα πιδιά.

– Πότι μι το καλό;

– Ταχιά...

– Δεν κάθισι να πάμι αντάμα, του είπε ο γερο-Θωμάς. Το 'χω να πάω κι ιγώ.

– Δε μπορώ, μωρέ Θωμά, γιατί θα χαλάσ'νι κατ' κουτουπ'λάκια που 'σφραξα κι το 'να τ' άλλο απ' ιτοίμασα. Δεν πειράζει όμως, γυρίζουμι αντάμα.

– Πότε το 'εις να γυρί'σις; ρώτησε ο Θωμάς.

– Να μην κάτσω κανιά βδομάδα, νια κι πάω;

– Τι έκαμι λέει; απόρησε ο γερο-Θωμάς. Για ξιχειμάσμα θα πας;

– Εμ. τόσο ταξίδ' θα κάμω, να μην κάτσω κι πέντ' εξ μέ-

ρις; Ισύ πότι το είς να γυρί'εις;

– Αν ήταν δυνατόν κι τ'ν ίδια μέρα. Δε μι σ' κώνει ιμένα το κλίμα τ'ς Αθήνας! είπε με νόημα ο Θωμάς.

Και πήγε στην Αθήνα ο μπάρμπα - Γιάννος φορτωμένος ως τ' αφτιά. Τι κοτόπουλα, τι βούτυρα, τι τυριά, τι λαχανικά!

Χαρές τα παιδιά, χαρές τα εγγόνια για τον παππούλη. Ρωτούσαν και ξαναρωτούσαν για την υγεία του, για τους συγγενείς τους στο χωριό, για τους χωριανούς, για όλους και για όλα.

Όταν βράδιασε, πήγαιναν όλοι μαζί για διασκέδαση. Είπαν να ευχαριστήσουν το γέροντα!

Το κέντρο κατάφωτο και γεμάτο κόσμο. Πλούσια τα φαγητά κι ακόμη πλουσιότερη η μουσική. Φχαριστήθηκε ο γέροντας. Έλαμπαν τα μάτια του, γελούσαν τα μουστάκια του.

Η ώρα πέρασε. Μπήκαν στ' αυτοκίνητο για να γυρίσουν σπίτι.

– Πώς πέρασες, πατέρα; ρώτησε ο γιός.

– Μια χαρά! απάντησε ο γέροντας, μα δεν ήταν ανάγκη για τόσα έξοδα!...Ξένοι είμαστε;

– Ε, μια φορά στο τόσο, που κατεβαίνεις απ' το χωριό, χαλάλι, είπε η νύφη.

– Ας είνι...Σας ευκαριστώ, είπε ο γέροντας συγκινημένος.

Σε λίγο το αυτοκίνητο σταμάτησε μπροστά σ' ένα μεγάλο κτίριο. Ο γέροντας δεν πρόσεξε την επιγραφή.

– Έλα, πατέρα, κατέβα, είπε το παιδί.

– Φτάσαμε; ρώτησε ο γέροντας με απορία, γιατί δε γνώρισε τη γειτονιά.

– Όχι, αλλά κατέβα.

Κατέβηκε ο γέροντας με δισταγμό, γεμάτος απορία, γιατί δεν κατέβηκε άλλος από τη φαμελιά, μόνο αυτός κι ο γιός του.

– Έλα, πάμε μέσα, του είπε ο γιός του.

– Τι είνι ιδώ, πιδάκι μ'; ρώτησε ο γέροντας με απορία καθώς περνούσαν το κατώφλι της μεγάλης πόρτας.

– Ξενοδοχείο είναι πατέρα, εδώ θα κοιμηθείς απόψε.

Ο γέροντας έμεινε εμβρόντητος.

– Καλά, πιδάκι μ', σι ξινοδοχείο θα κοιμηθώ;

– Ναι, καλέ πατέρα, γιατί στο σπίτι...που να ησυχάσεις, για να ξεκουραστείς.

– Βρε, ολόκληρο σπίτι και δεν υπάρχει νια αγκωνή να ξευχτήσω; Έλα Πανα'ιά μ', είπε ο γέροντας και σταυροκοπήθηκε. Σε ξενοδοχείο μαθέ;

Εγώ ήρθα για σας κι όχι για ξενοδοχεία. Θέλω να σας νιώθω δίπλα μου, να σας νιώθω κοντά μου, να μυρίζω την ανάσα σας. Δεν ήρθα για πουλυτέλειες κι καλοπρήψ'.

– Έλα τώρα, πατέρα, ξέρω εγώ τι κάνω...

Το αίμα του γέροντα ανέβηκε στο κεφάλι.

Λίγο ακόμη και θα πάθαινε εγκεφαλικό.

Είπε να τα βροντήξει κάτω και να φύγει εκείνη τη στιγμή.

Μετάνοιωσε...Έδωσε τόπο στην οργή.

«Άσε ας μη γίνουμε ριζίλι στον ξένο κόσμο», σκέφτηκε.

– Αφού ξέρ'ς ισύ, πιδάκι μ', να 'ρθω, είτε ο γέροντας και μπήκε με σκυμμένο το κεφάλι.

Δεν ξαναμίλησε.

Ανέβηκαν στο δωμάτιο και μπήκαν.

– Να, κοίταξε τι ωραία που είναι εδώ! Είναι καλό ξενοδοχείο!...Απ' τα καλύτερα!

– Το βλέπω, είπε ο γέροντας και τα μάτια του θόλωσαν.

Ένας κόμπος τον έπνιγε στο λαιμό.

– Καλή ξεκούραση, του ευχήθηκε ο γιός, τον καληνύχτισε και βγαίνοντας συμπλήρωσε: Το πρωί θα περάσω να σε πάρω.

Ο γέρος έμεινε μόνος στο δωμάτιο, πιο μόνος απ' ότι ήταν στο χωριό.

Σωριάστηκε στο κρεβάτι, όπως ήταν, με τα ρούχα του.

Μάτι δεν έκλεισε όλη νύχτα.

Σαν νυχτερίδες φτερούγιζαν οι σκέψεις στο μυαλό του.

Και τι δεν θυμήθηκε εκείνη τη νυχτιά! Και πόσα δεν πέρσαν απ' το μυαλό του!

Το σπίτι στο χωριό με τα παράθυρα ορθάνοιχτα να λούζεται στον ήλιο. Τη μακαρίτισσα τη Γιάνναινα ανασκουμπωμένη να τρέχει πάνω κάτω μες στο σπίτι, για να προλάβει τις δουλειές. Να αντιβουίζει η αυλή απ' τις φωνούλες και τα γέλια των παιδιών...

Άλλες φορές οι εικόνες γίνονταν γκρίζες, σκυθρωπές. Άρρωστος βαριά ο γιός του. Νύχτα με το παιδί καβάλα μέσα στο καταχείμωνο να τρέχει για γιατρό στο διπλανό κεφαλοχώρι.

Να ξευχτούν κι οι δυό τους, με τη Γιάνναινα, στο προσκεφάλι του γεμάτοι αγωνία.

Κι ο γιός μεγάλωνε και πρόκοβε. Κι αυτοί καμάρωναν και τον καμάρωναν.

Αργότερα μπήκε στο Πανεπιστήμιο. Έστριψε τις τσέπες του για να μη λείψει τίποτα στο φοιτητή. Και δεν του έλειψε, στ' αλήθεια, τίποτα στα χρόνια των σπουδών του.

Κι ύστερα φαντάρος. Ποτέ του δεν παράλειψε να στείλει το χαρντζιλίκι του. Πολύ ή λίγο, αδιάφορο, το είχε πάντα στην ώρα του.

Και όταν έπιασε δουλειά, ανάσανε λιγάκι.

Και χάρηκαν με τη γριά του, όταν έφτιαξε ο γιός τους δικιά του φαμελιά και άνοιξε δικό του σπίτι.

Και τώρα!...Αχ! τώρα!...Να μην υπάρχει μια αγκωνή στο σπίτι του να ξευχτήσει;...

Βέβαια ο γερο - Γιάννος δεν είχε χρωμένο τίποτα απ' όσα έκανε για το γιό του. Κα-

θήκον του ήταν και το ξεπλήρωσε και με το παραπάνω. Αλλά να μην υπάρχει μια γωνιά γι' αυτόν στο σπίτι του; Τον έπνιγε το παράπονο.

Θυμήθηκε το φίλο του γερο - Θωμά. Πόσο δίκιο είχε, όταν έλεγε: «Δεν με σηκώνει εμένα το κλίμα της Αθήνας». Τα είχε περασμένα ο άνθρωπος, φαίνεται.

– Ευτυχισμένη, βρε γριά, που δεν πρόλαβες, να ζήσεις, αυτό που ζώ απόψε εγώ! μουρμούριζε κάπου κάπου.

Με τέτοιες σκέψεις και εικόνες πέρασε τη νύχτα του ο γερο - Γιάννος.

Και σαν εχάραξε ο Θεός τη μέρα, σηκώθηκε, έρριξε λίγο νερό στα μάτια του, που ήταν κατακόκκινα από το κλάμα και την αϋπνία και κατέβηκε.

Στη ρεσεψιόν βρήκε έναν υπαλληλάκο νυσταγμένο.

– Ρε πατριωτάκι, του λέει ο Γιάννος, τι χρωστάω για τον ύπνο;

– Ποιό δωμάτιο είχατε, κύριε, ρώτησε ο υπάλληλος. Του είπε έναν αριθμό. Ο υπάλληλος έψαξε στα χαρτιά του, κάτι βρήκε και του είπε:

– Το δωμάτιο αυτό, κύριε, θα το πληρώσει ο κύριος Ζάβαλος.

– Ζάβαλος είμαι κι εγώ, πες μου τι χρωστάω, είπε ο Γιάννος αυστηρά.

Τι να 'κανε ο υπάλληλος; Του είπε τι χρωστούσε. Ο Γιάννος πλήρωσε και έκαμε να φύγει.

– Με συγχωρείτε, κύριε,

του λέει ο υπάλληλος, αν θέλετε να πάρετε πρωινό, θα περιμένετε ως τις 7.30. Τότε ανοίγει το εστιατόριο.

– Δε θέλω πρωινό, κρατάω απ' το βραδινό, του απάντησε ο Γιάννος αυστηρά και έφυγε.

Κατέβηκε στο σταθμό λεωφορείων, κάθισε στο καφενείο του σταθμού και ήπιε τον καφέ του.

Μπήκε στο λεωφορείο και ύστερα από λίγες ώρες, να τος, στο τραπεζάκι της γωνιάς του καφενέ του κυρ - Πανάγου. Έπινε τον καφέ του, κάπνιζε το τσιγάρο και προσπαθούσε να διώξει απ' το μυαλό του τις ει-

κόνες της Αθήνας. Την άλλη μέρα το απόγευμα να τος, στο τραπεζάκι της γωνιάς του καφενέ του κυρ - Πανάγου. Έπινε τον καφέ του, κάπνιζε το τσιγάρο και προσπαθούσε να διώξει απ' το μυαλό του τις ει-

κόνες της Αθήνας. Να σου, κι ο γερο - Θωμάς. Μόλις αντίκρισε το Ζάβαλο, του φώναξε από μακριά γεμάτος απορία.

– Πότε γυρ'σις, ρε θηρίο; Ι-σού έλε'ες πως θα κάτ'ς στ'ν Αθήνα νια βδομάδα.

– Ιχτές γυρ'σα.

– Γιατί τόσο γλή'ορα;

– Τελικά, Θωμά, είχες δίκιο!

Δε μας σ' κώνει ιμάς η Αθήνα, είπε με νόημα ο Γιάννος.

– Καταλαβαίνω, φίλε μ', δε μας σ'κώνει ιμάς η Αθήνα, επιβεβαίωσε ο γερο - Θωμάς κουνώντας το κεφάλι.

Δεν είπαν τίποτ' άλλο.

Έπιναν τον καφέ τους, κάπνιζαν το τσιγάρο τους και ο καθένας έπλεε στο πέλαγο των σκέψεών του, που ήτανε το ίδιο φορτουνιασμένα, γιατί και οι ζωές των δυο...«καπεταναίων» ήταν το ίδιο απαράλλαχτες. **π.μ.**

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΑ

– Η συκοφαντία είναι η εκδίκηση των ανανδρών.

– Όποιος κακολογεί ανάβει φωτιά και όποιος ακούει τις κακολογίες βάζει ξύλα στη φωτιά.

– Να αποκρίνεσαι σε όσους σε κατηγορούν όχι με λόγια, αλλά με αρετές.

– Προτιμότερο είναι να μην νηστεύεις, παρά να τρώγεις με την καταλαλιά και τις συκοφαντίες τις σάρκες των αδελφών σου.

– Όποιος δεν κυριαρχεί στη γλώσσα του σε ώρα οργής, ούτε και στα πάθη του δεν θα κυριαρχήσει.

– Τον άνθρωπο δεν πρέπει να τον κρίνουμε απ' τον τρόπο που μιλάει, αλλά και απ' τον τρόπο που σωπαίνει.

– Είσαι κύριος των λόγων, που δεν είπες και δούλος εκείνων, που είπες.

– Πολλές φορές μετάνιωσα επειδή μίλησα, αλλά ποτέ επειδή σιώπησα.

– Μια και σου ξέφυγε ένας λόγος, δεν μπορείς να τον πάρεις πίσω.

– Δεν υπάρχουν χυδαίες λέξεις, υπάρχουν χυδαίοι άνθρωποι.

– Όταν δεν μιλάς σ' όσους ανθρώπους παίρνουν από λόγια, χάνεις τους ανθρώπους. Όταν μιλάς σ' όσους δεν παίρνουν από λόγια χάνεις τα λόγια σου. Αν είσαι σοφός,

μη χάνεις ούτε τους ανθρώπους ούτε τα λόγια σου.

– Υπάρχουν άνθρωποι τόσο πλεονέκτες, σαν να ήταν να ζήσουν αιώνια κι' άλλοι σπάταλοι, σαν να ήταν να πεθάνουν μετά από λίγο.

– Υπάρχουν άνθρωποι ηλίθιοι από φανατισμό και άλλοι φανατικοί από ηλιθιότητα.

– Να μη μένουμε μέσα στην αδιαφορία και τη χαλάρωση, αφήνοντας συνεχώς το παρόν ανεκμετάλλευτο και αναβάλλοντας όλα για το αύριο και για το μέλλον.

– Η σπατάλη γεννάει την έλθειψη, η έλλειψη γεννάει την αρρώστια, η αρρώστια γεννάει το θάνατο.

Από τη συλλογή
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΟΥΡΛΑ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου μας, τους Νεχωρίτες όπου κι αν διαμένουν, να μας τηλεφωνούν (τηλ. 210 9717629 - 210 7645280) και να μας ενημερώνουν για κοινωνικά θέματα και για πιθανή αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας τους.

Στο χωριό μας υπήρξαν κάποτε τσαρουχάδες και τσαγκάρηδες - μπαλωματίηδες. Τα δύο αυτά επαγγέλματα ήταν γινιά (δηλ. συγγενή), διότι είχαν περίπου τα ίδια εργαλεία - τσαγκαροσουφλικά και πόδεναν τότε τους χωριανούς.

Οι τσαρουχάδες, οι οποίοι έφτιαχναν τσαρούχια - πόχες, θεωρούνταν οι παλιότεροι τσαγκάρηδες τσαρουχών.

Οι τσαρουχάδες έφτιαχναν πόχες - τσαρούχια από την αρχή και επιδιόρθωναν τα παλιά τσαρούχια.

Τα εργαλεία που είχαν και χρησιμοποιούσαν οι τσαρουχάδες και οι Τσαγκάρηδες ήταν τα σφυριά, το σιδερένιο αμόνι (ή μπαρμπαλιά), το οποίο είχε 3 ειδών σιδερένια ποδάκια - πατούσες, ένα για αντρικά, ένα για γυναικεία

ΤΣΑΡΟΥΧΑΔΕΣ ΚΑΙ ΤΣΑΓΚΑΡΗΔΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

και ένα για παιδικά παπούτσια, τα καλαπόδια, τη φαλτσέτα για να κόβουν τα πέτσινα δέρματα (ψίδια) και τις σόλες, τις ξυλόπροκες, τα τιλάκια, τις πρόκες με πλατειά κεφάλια, για πόχες προκωτές και για παπούτσια προκωτά. Το δέρμα που χρησιμοποιούσαν οι τσαρουχάδες ήταν μουσαρίσιο και στη μύτη της πόχας από πάνω βάζανε φούντα κόκκινη ή μαύρη, κι αυτή έδινε την ομορφιά στην πόχα. Από μέσα στην πόχα βάζανε μια φόδρα.

Οι τσαγκάρηδες χρησιμοποιούσαν βακέτα δέρμα για παπούτσια και διάφορες πέτρινες ή λαστιχένιες σόλες, τιλάκια, πεταλάκια (μπροστινά, πισινά στα παπούτσια), τακούνια. Επειδή οι τσαγκάρηδες, επιδιόρθωναν και μπαλωλόγανε τα παλιά παπούτσια, τους έλεγαν μπαλωματίηδες.

Τσαρουχάδες και τσαγκάρηδες κάθονταν σε χαμηλό σκαμνάκι ή καρεκλάκι, φόραγαν πουδιά (συνήθως άσπρη), η οποία λερώνεταν απ' τη δ'λειά, είχαν 1 τραπέζακι με τα διάφορα απαραίτητα εργαλεία απάνω. Άλλοι έραβαν με το χέρι και το σπάγκο από κερί κι αργότερα γάζωναν με ειδική μηχανή για παπούτσια.

Δίπλα από το τραπέζακι τους είχαν ένα τενεκέ ή σατύλι με νερό, για να μουσκεύουν τις σόλες, με τις οποίες σόλιαζαν τα παλιά παπούτσια.

Κατά πληροφορίες των γεροντότερων τσαρουχάδων στο χωριό ήταν, οι Κων. Βλάχος, Στεφ. Λάππας και Γεωργ. Παπακώστας (κατ' αλφαβητική σειρά). Λέγεται ότι ο Γ. Παπακώστας πρωτόφερε ομπρέλλα στο χωριό. Όλοι οι τσαρουχάδες δούλευαν σε κάποιο μαγαζί, που ήταν ανάμεσα στο Μαγαζί Σιρσούρη και στου Πανάγου Αριστείδη-Γλυκερίας, το οποίο ανήκε κάποτε στο Βραχοχρίστο.

Τσαγκάρηδες κατ' αλφαβητική σειρά ήταν οι Αθ. Γ. Μάλλιος (Μπιλιονάσιος), Γεωργ. Ι. Μάλλιος και Γεωργ. Πλάκας. Ο Γ. Πλάκας είχε το τσαγκάρικο μέσα στο παντοπωλείο του, προς τη δεξιά πλευρά του μαγαζιού, προς του Κρανιά. Το μαγαζί αυτό είχε ρολά και δική του αυλή μπροστά. Ο Γ. Πλάκας είχε μπακάλικο, κρεοπωλείο και διέθετε κάποια φάρμακα απλά, έδινε στοιχειώδεις ιατρικές συμβουλές για αρρώστιες κι έκανε ενέσεις αφίλοκερδώς στους χωριανούς. Τρέξε Μπαρμπα-Γιώργο, έλεγαν οι χωριανοί να μας γιάνεις.

Ο Α. Μάλλιος είχε το τσαγκάρικο στου Σκεπαρνιά το μαγαζί, δίπλα από το μπακάλικο του Αριστείδη Μέμμου. Εκεί ήταν και το τηλέφωνο της Κοινότητας, πριν γίνει το Κοινοτικό Γραφείο, και το διαχειριζόταν ο Μπαρμπα - Θανάσης μαζί με το Ταχυδρομείο και άνοιγε τον Ταχυδρομικό σάκκο. Είχαν μείνει τα ωραία, που έλεγε ο Μακαρίτης, όταν τον ρώταγαν: «Έχω γράμμα Μπαρμπα» κι εκείνος απαντούσε, «έχεις ένα ασκή με τυρί» ή σε άλλον απαντούσε, «με τ' άλλο ταχυδρομείο».

Ο Γ. Ι. Μάλλιος είχε το τσαγκάρικο στο σπίτι του Μαλλιο Μήτσου, όπου σήμερα είναι το σπίτι των Α/φών Κ. & Ι. Δ. Μάλλιου, απέναντι από του Χαραλαμπίτσου και δίπλα από το σπίτι του Β. Πατερέκα.

Ο κ. Δ. Ντούζος αναφέρει ότι στους τσαρουχάδες και τσαγκάρηδες στο βιβλίο του (σελ. 24).

Οι τελευταίοι που φόραγαν πόχες στο χωριό ήταν ο Ζάχος (Σιαμπάνης), ο Δ. Λειβαδίτης (Σαββομήτρος), ο Ν. Λειβαδίτης (Σαββοκολιός) και ο Γεωργ. Γιάνναρης.

Σήμερα απ' ό,τι διαβάσαμε σε πολιτική εφημερίδα

(2006), τσαρουχάδες υπάρχουν στην Ελασσόνα της Λάρισας.

Τσαρούχια και πόχες βλέπουμε σήμερα να φουράνε οι Τσολιάδες του Άγνωστου Στρατιώτη στο Σύνταγμα, μπροστά στην Ελληνική Βουλή, διάφορα τοπικοχορευτικά συγκροτήματα, σε εκδηλώσεις Εθνικών γιορτών κλπ.

Φωτογραφία τσαρουχάδων, ή τσαγκάρηδων χωρια-

τών δεν κατάφερα να βρω, αν έχει κάποιος να τη στείλει στο Σύλλογο. Καλοδεχούμενες τυχόν συμπληρώσεις στο παρόν θέμα και σε όλα τα θέματα που γράφω. Η οικογένεια Κ. Βλάχου, είχε την ευγενή καλοσύνη να μου δώσει φωτοτυπία άδειας άσκησης του επαγγέλματος τσαρουχά, του πατέρα τους, από την Εφορία, με ημερομηνία 9.5.1925. Φρονώ ότι αξίζει να τη δημοσιεύσει «ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ».

Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΣΗΜΕΡΑ

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι το Δημοτικό τραγούδι έχει τεράστια αξία και σημασία για την "κουλτούρα" και την παράδοση του λαού μας. Αρ- Γράφει ο

χές του 19ου ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΤΡΩΤΣΟΣ

αιώνια κάποιος γανώνουν μια και δυο φορές τα χρόνο εκδίδωσες-βραδιές δημοτικού τραγουδιού. Έτσι λοιπόν όσο υπάρχουν άνθρωποι, που αγαπούν και στηρίζουν το δημοτικό τραγούδι και τους καλλιτέχνες που το εκφράζουν, πιστεύουμε και ελπίζουμε ότι δε θα σβήσει ποτέ, παρά τη γενικότερη κρίση που επικρατεί στις μέρες μας.

Πέρασαν πολλοί αυθεντικοί και γνήσιοι ερμηνευτές αφήνοντας πίσω τους "χρυσή" παρακαταθήκη και όπως ο χρυσός λάμπει έτσι και το δημοτικό τραγούδι θα λάμπει στις καρδιές του Λαού μας.

Αυτή την παρακαταθήκη και την παράδοση πάνω στα χνάρια των παλαιών συνεχίζουν σήμερα πολλοί άξιοι ερμηνευτές και μουσικοί, που αποτελούν "ανάχωμα" σε κάθε προσπάθεια για ξεριζωμό της γνήσιας αυτής ελληνικής έκφρασης. Ως επίλογο, έχω διαλέξει ένα ποίημα, το οποίο αποτελεί αποδεικτικό στοιχείο και επαληθεύει όλα τα παραπάνω. Είναι το ποίημα με τίτλο "Νεχώρι" που έγραψε ο κος Μιχ. Δημόπουλος (Harrisburg Pa.) και δημοσιεύτηκε στο εκατοστό (επεταικό) φύλλο της εφημερίδας του συλλόγου Νεοχωριτών Ναυπακτίας "Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ".

ΝΕΧΩΡΙ

Νεχώρι μου πεντάμορφο, Νεχώρι μου γραμμένο, με τις ψηλές σου τις κορφές

χιλιοτραγουδισμένο.

Με τις κοπέλες τις γλυκές που μοιάζουν αγγελούδια, μες την καρδιά μου σ'

έβαλα και σου 'γραφα τραγούδια.

Θα σου το πω τραγουδιστά με τη φτωχή μου λύρα, αφού απ' τον ήλιο σου

και 'γω ένα κομμάτι πήρα.

Κι εδώ στην πλάνα ξενιτιά τον έχω στα πλευρά μου, και μου ζεσταίνει όταν

πονά, τη δόλια την καρδιά μου.

Αχ! να μπορούσα να γινώ πουλάκι να πετάξω, να κατεβώ στην Παναγιά ένα

κερί ν' ανάψω.

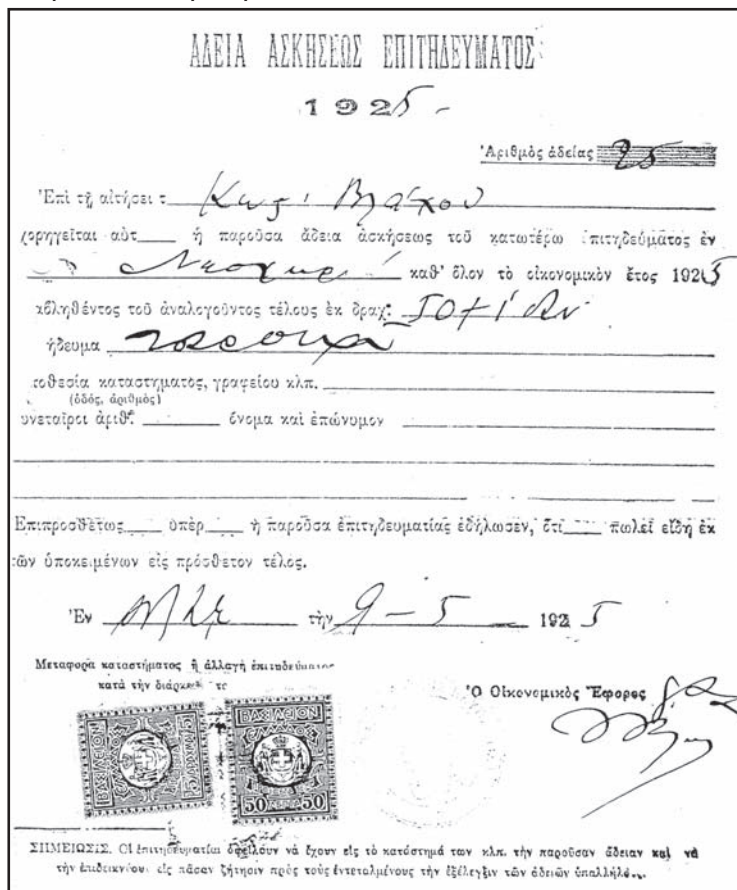
Να πιάσω χέρια με ροζιά, που δούλεψαν αξίνα, να δω πως σέρνουν το

χορό, ν' ακούσω τα κλαρίνα.

Να ξεποστάσω κι ύστερα να πάω στο πανηγύρι, και να χορέψω

ψω σάμικο, ο

ήλιος πριν να γείρει!

Β.Ι. ΚΩΤΣΑΛΟΣ ΚΑΙ Χ.Γ. ΓΡΑΒΑΝΗΣ ΣΤΟ 6ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΑΠΟΔΗΜΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Με ανείπωτη χαρά και ιδιαίτερα περηφάνεια, διάβασα στο φύλλο (109/2007), του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ», ότι στο 6ο Συνέδριο Αποδήμου Ελληνισμού (Σ. Α.Ε.), που πραγματοποιήθηκε το Δεκέμβριο του 2006 στη Θεσσαλονίκη, έλαβαν μέρος (κατ' αλφαβητική σειρά) ο κ. Χρήστος Γραβάνης, ως αντιπρόσωπος της Αχαϊκής Ομοσπονδίας Αυστραλίας, της οποίας είναι Πρόεδρος και ο κ. Βασίλης Κώτσαλος, Πρόεδρος του Συλλόγου Αμερικής άξιος συνεχιστής και διάδοχος των αειμνήστων προκατόχων του Χρ. Αλπογιάννη και Ι. Μάλλιου) και 39ος Υπατος Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Στερεάς Ελλάδος των Ελλήνων της Αμερικής.

Είναι και τα δύο παιδιά του ξενιτεμένου Νεχωρίτη, του Μετανάστη και της Ελληνικής διασποράς. Όταν ήταν στο χωριό, είχα ιδιαίτερους δεσμούς και φιλίες μαζί τους.

Και τα δύο αυτά παιδιά δεν ξέχασαν ποτέ την πατρίδα τους και το χωριό που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν. Μέσα στις τόσες σκοτούρες επιχειρηματικές (Business) και οικογενειακές, βρίσκουν καιρό να προσφε-

ρουν σε πατριωτικούς Συλλόγους και Συνομοσπονδίες ό,τι μπορούν, ενώνουν και μεταλαμβάνουν στους ομογενείς της Αμερικής και Αυστραλίας, τη θρησκευτική πίστη και την πατριωτική αγάπη.

Η δράση τους και η διάκρισή τους στις δεύτερες πατρίδες τους, δεν μπορούν να περάσουν απαρατήρητες.

Ας μου επιτραπεί να προσθέσω κι εγώ τα απέραντα συγκαρτηριά μου, στα δύο αυτά άξια τέκνα του χωριού μας, το Βασίλη και το Χρήστο και να τους διαβεβαιώσω ότι είμαστε περήφανοι γι' αυτά όλοι οι Νεχωρίτες της Ελλάδας, διότι με την προσωπική τους προσφορά στον Ελληνισμό της Αμερικής και της Αυστραλίας αντίστοιχα, διακρίνονται και διαπρέπουν στις χώρες που μετανάστευσαν και πρόκοψαν. Η Ελληνική Πατρίδα θα τους το αναγνωρίσει σύντομα.

Εύχομαι πάντοτε να διαπρέπουν και να εργάζονται για το καλό του Ελληνισμού στις ξένες χώρες και να υπάρξουν στο απώτερο μέλλον, άξιοι διάδοχοι και συνεχιστές του αξιόπαινου έργου τους.

Ν.Μ.

Ήταν καλοκαίρι του 1944. Στην περισσότερη ύπαιθρο χώρα κυριαρχούσαν οι ελληνικές απελευθερωτικές δυνάμεις και δεν επικρατούσαν απλώς, αλλά ασκούσαν και τις κρατικές εξουσίες, μέσω της τοπικής οργάνωσης και της τοπικής κοινωνίας. Μία από της εξουσίες αυτές ήταν η απονομή της δικαιοσύνης με τα λαϊκά δικαστήρια. Σε κάθε κοινότητα υπήρχε και το δικαστήριο, χωρίς πραγματικούς δικαστές και δικηγόρους. Οι δικαστές έβγαιναν από τη λαϊκή συνέλευση, όπως και ο εισαγγελέας δημόσιος κατήγορος. Οι αποφάσεις του δικαστηρίου ήταν σεβαστές απ’ όλους και την εκτέλεσή τους την είχαν αναλάβει οι τοπικές δυνάμεις ασφαλείας. Το δικαστήριο συνεδρίαζε κάθε Κυριακή, τότε ευκαιρούσαν οι δικαστές, αν είχε υποθέσεις και συνήθως είχε. Το χωριό ανέκαθεν ήταν φιλήσυχο και καθόλου φιλόδικο, τούτο όμως τον καιρό είχαν μαζευτεί ένα σωρό υποθέσεις. Ξάφνιαζε το γεγονός και για τον αριθμό, αλλά και για το είδος των υποθέσεων. Αγροτικές ζημιές με τα γιδοπρόβατα το συνηθισμένο, διενέξεις για το πότισμα των κήπων το καλοκαίρι και σπάνια κάτι σοβαρότερο, όπως απάτη, σωματική βλάβη.

Φαίνεται είχε επικρατήσει η άποψη, ότι αφού έχουμε στην πόρτα μας το δικαστήριο, γιατί να μη λύνουμε τις διαφορές μας με αυτό. Άλλωστε δεν χρειάζονταν σπουδαία πράγματα, μια καταγγελία στο δημόσιο κατήγορο και η υπόθεση έφτανε στο ακροατήριο και μάλιστα γρήγορα.

Μια Κυριακή του Ιουλίου συνεδρίαζε το δικαστήριο «εις τον συνηθή τόπον», που δεν ήταν άλλος από το σχολείο. Εκφωνήθηκε η υπόθεση 13 από το πινάκι, η οποία φαινόταν απλή απ’ ό,τι κατάλαβε ο πρόεδρος και σκέφθηκε να τελειώνουμε με αυτή, γιατί έχουμε μια - δυο σοβαρές και έχει περάσει και η ώρα. Φαίνεται όμως ότι ο πρόεδρος λάθεψε στην εκτίμηση της σοβαρότητας της και κυρίως στο χρόνο, που θα απασχολούσε το δικαστήριο. Ο μηνυτής, ο κυρ-Νίκος ο μπακάλης, κλήθηκε να καταθέσει και να υποστηρίξει την καταγγελία του. Κατέθεσε ότι ο γείτονας του, ο Βασίλης Τσίλος, του έκλεψε ένα γατάκι πανέμορφο και για να είναι πιο πειστικός ανέφερε ότι το γατάκι είχε ένα κόκκινο σχοινί δεμένο στο λαιμό του. Μόλις άκουσε για το κόκκινο σχοινί ο κατηγορούμενος πετάχτηκε επάνω και διακόπτοντας δήλωσε:

«Το επίμαχο γατί δεν είχε στο λαιμό κόκκινο, αλλά κίτρινο σχοινάκι και επομένως δεν είναι του μηνυτή, ο οποίος άδικα με κατηγορεί».

Σε παρατήρηση του προέδρου ότι έτσι παραδέχεται ο κατηγορούμενος ότι πήρε το γατάκι έστω και με κίτρινο σχοινί, ο κατηγορούμενος υποστήριξε απλά ότι το γατάκι το βρήκε στο δρόμο να περιπλανιέται και το μάζεψε και φυσικά δεν το πήρε από το σπίτι του γείτονα μηνυτή του, αφού το δικό του είχε κόκκινο σχοινάκι. Σειρά του μηνυτή να πεταχτεί τώρα και να υποστηρίξει: «Αυτός το πήρε και του άλλαξε χρώμα στο σχοινί

ΛΑΪΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Απ' το βιβλίο «Είναι ο τόπος μας»

του Παύλου Βλάχου Επίκουρου Καθηγητή Παιδιατρικής

για να μην το γνωρίσω, αλλά εγώ το είχα στο σπίτι μου και το γνωρίζω, είναι αυτό που ήταν δικό μου».

Έγινε μεγάλη συζήτηση μεταξύ των δικαστών και των ακροατών, γινόταν και αυτό, σε μια προσπάθεια να βρεθεί η αλήθεια, αλλά δεν λύθηκε το ερώτημα αν έγινε κλοπή ή όχι. Και τούτο, διότι δεν υπήρχε κανένας μάρτυρας. Το κλειδί φαινόταν να είναι το χρώμα του σχοινιού στο λαιμό του γατιού και η υπόθεση τραβούσε σε μάκρος και καθυστερούσαν οι άλλες υποθέσεις. Πέραν τούτου στο ακροατήριο επικρατούσε κλίμα ιλαρότητας και σε κάθε αντιλογία μεταξύ των διαδίκων ακούγονταν γέλια και σχόλια ειρωνικά. Στην έδρα η δυσφορία ήταν έκδηλη και ο δημόσιος κατήγορος, προφανώς για να εκτονώσει την ατμόσφαιρα, πρότεινε να αναβληθεί η υπόθεση «για κρείσσονες αποδείξεις», καθότι ήταν εξοικειωμένος με τους νομικούς όρους. Ένας από τους δικαστές πρότεινε μεγαλοφώνως να καταδικαστεί ο κατηγορούμενος, λέγοντας:

«Τι καθυστερούμε, είναι φως φανάρι ότι το έκλεψε το γατί».

Ο πρόεδρος απεγνωσμένα προσπαθούσε να επιβάλλει την τάξη, αλλά και να περισώσει το κύρος του δικαστηρίου και της δικονομίας, υπενθυμίζοντας στον δικαστή ότι

τη γνώμη του θα την πει στη μυστική σύσκεψη του δικαστηρίου και όχι δημόσια εις επήκοον όλων, Τα πράγματα έφτασαν σε αδιέξοδο και ένας από το ακροατήριο φώναξε να φέρουν στο δικαστήριο τώρα το γατί, για να διαπιστωθεί το χρώμα του σχοινιού. Παρά τη θυμηδία, που προκάλεσε η πρόταση, ίσως να την υιοθετούσε το δικαστήριο στην απελπισία του και γιατί ο πρόεδρος ψέλλισε, σαν είδος μάρτυρα, αλλά συνέβη το απρόοπτο, που κάποιος στο τέλος το χαρακτήρισε «από μηχανής θεός». Ακούστηκε φασαρία στην είσοδο της αίθουσας, όπου κάποιος προσπαθούσε να μπει μέσα φωνάζοντας «παρών». Σε δευτερόλεπτα εμφανίστηκε ο Θανάσης ο Λάνος και κατευθυνόμενος προς τον πρόεδρο είπε: «θέλω να καταθέσω για την υπόθεση». «Και πρώτα πρώτα ποιος σε κάλεσε, είσαι μάρτυρας;» του είπε ο πρόεδρος.

«Όχι, κύριε πρόεδρε, αλλά μπορώ να ξεμπλέξω την υπόθεση. Ήμουν στην πλατεία και πέρασε ο Γιάννης ο Φίρας και μας είπε ότι στο σχολείο γίνεται του Κουτρούλη ο γάμος για κάτι γατιά. Κατάλαβα το μπλέξιμο και ήρθα να καταθέσω». Και ο πρόεδρος:

«Ωστε μπορείς να τα ξεκαθαρίσεις, ορίστε λέγε». Πριν καιρό η γάτα μου γέννησε τέσσερα γατάκια, πανέμορφα και

ολοίδια. Τα λυπήθηκα να τα πετάξω και τα κράτησα όσο να μεγαλώσουν. Όταν μεγάλωσαν ήταν αδύνατο να τα ταίζω, όπως καταλαβαίνετε για τα παιδιά μου μόλις που τα καταφέρνω να τους φέρνω ψωμί. Αποφάσισα με τη γυναίκα μου να τα αφήσω και κάποιος θα τα μαζέψει, ήτανε σας είπα πολύ όμορφα».

«Λέγε, λέγε επί της ουσίας» τον διέκοψε ο πρόεδρος. «Τα δυο τα πήγα στον κάτω μαχαλά και τα άλλα δυο τα άφησα κοντά στη γειτονιά, που είναι και τα σπίτια, του μηνυτή και του κατηγορούμενου. Για να μην μπερδευτούν και για να τα βλέπω κι εγώ αν τα έπαιρνε κάποιος γείτονας, στο ένα έδεσα ένα κόκκινο σχοινάκι στο λαιμό και στο άλλο ένα κίτρινο. Πριν τρεις μέρες το γατί με το κόκκινο σχοινί γύρισε στο σπίτι, είπα δεν το πήρε κανείς, το λυπήθηκα και το

κράτησα. Το άλλο με το κίτρινο φαίνεται το πήρε ο κατηγορούμενος και ο μηνυτής νόμισε ότι ήταν το δικό του, γιατί δεν ξεχωρίζουν, είναι ίδια και έτσι πρέπει να έγινε το μπλέξιμο. Εγώ ευχαρίστως να το δώσω πίσω στο μηνυτή, αφού έτσι κι αλλιώς για δόσιμο το είχα και αυτός φαίνεται το θέλει, αφού έφτασε στο δικαστήριο».

Το ακροατήριο ξέσπασε σε χειροκροτήματα και η έδρα ανακουφίστηκε από την απρόσμενη διαλεύκανση. Ο πρόεδρος υπαγόρευσε στο γραμματέα να σημειώσει στα πρακτικά:

«Αθώς ο κατηγορούμενος, δεν διέπραξε κλοπή, είχε γίνει παρεξήγηση».

Μηνυτής και κατηγορούμενος δώσανε τα χέρια ευχαριστημένοι, αφού θα είχαν από ένα όμορφο γατάκι και με την άδεια... του δικαστηρίου, όμως τα σχοινάκια στο λαιμό θα διατηρούνταν για να τα ξεχωρίζουν. Λύνοντας τη συνεδρίαση, είχε περάσει η ώρα, ο πρόεδρος με ικανοποίηση είπε κάτι που συχνά έλεγε:

«Λύσαμε και σήμερα ένα ακανθώδες ζήτημα».

ΜΗΤΡΩΟ ΑΡΡΕΝΩΝ ΝΕΧΩΡΙΤΩΝ

Από το Δημήτρη Ντούζο λάβαμε ένα κατάλογο “Μητρώο Αρρένων” (γενεαλογικό δένδρο) για τους γεννηθέντες από το 1800 μέχρι το 1920, τον οποίο δημοσιεύουμε σε συνέχειες.

ΑΛΠΟΓΙΑΝΝΗΣ	Νικ. Αθ. (Λοζίτσας)	1845
“	Αθαν. Ν.	1876
“	Γεώρ. Ν.	1888
“	Χρυσ. Αθ.	1920
ΑΛΠΟΓΙΑΝΝΗΣ	Ιωάν. Δ. (Χαραμής)	1854
“	Ιωάν. Κων.	;
ΑΛΠΟΓΙΑΝΝΗΣ	Παναγ. Μιχ. (Χαλιός)	1874
“	Ιωάν. Μιχ.	1889
ΑΛΠΟΓΙΑΝΝΗΣ	Αλεξ. Ιωάν. (Κοτίνης)	1854
“	ιερέας	
“	Ιωαν. Κ.	1867
“	Γεωργ. Ιωαν.	;
ΑΛΠΟΓΙΑΝΝΗΣ	ΚΟΤΙΝΗΣ	Ιωαν. Αλεξ.
“	Αλεξ. Ιωάν.	1891
“	Κων. Ιωάν.	1905
“	“	1906

ΒΛΑΧΟΣ	Χρ. Νικολ.	1884
“	Ευθ.	1887
“	Κων.	1891
“	Αθαν. Χρ.	1919

ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ	Ιωάν. Ευστ. (Σταθόγιαννος)	1845
“	Νικ.	1861
“	Γεωρ. Ιωαν. (Σταθογιώργος)	1875
“	Κων. (Σταθοκώστας)	1889
“	Ιωαν. Γ.	1914
“	Δημ. Κων.	1918

ΖΙΑΚΑΣ	Ιωάν. Αθ.	1830
“	Αθαν. Ιωάν.	
“	Χαραλ. Αθ.	
“	Ιωάν. Αθ. (Γιάνναρος)	
“	Χρήστος Αθ. (Γ. Γιανναράκης)	
“	Δημ. Αθαν.	

ΖΙΑΚΑΣ ή ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ	Γεώρ. Ιωαν.	;
“	Ιωαν. Γεωρ.	1890
“	Κων. Γεωρ.	1892
“	Στεφ. Γεωρ.	1894
“	Απόστ. Γεωρ.	1904
“	Αθαν. Γεωρ.	1906

ΖΑΡΚΑΔΑΣ	Αθ. Δημ.	1847
“	Σπυρ.	1863
“	Νικ.	;
“	Γεωρ. Αθ.	1876
“	Κων. Αθ.	1878
“	Νικ. Γ.	1904
“	Δημ. Σπ.	1899
“	Αθαν. Γ.	1920

ΖΑΧΟΣ	Βασ. Ιωαν. (Σιαμπάνης)	1879
“	Ζαχαρ.	1889
“	Ιωαν. Βασ.	1908
“	Δημ.	1913
ΖΗΝΕΛΗΣ	Κων. Γ.	1864
“	Ιωαν. Κων.	1905
“	Γεωρ. Κων.	1913

(Συνεχίζεται)

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ (Ο.ΣΥ.Ν.)

Στις 6/5/2007 πραγματοποιήθηκε με επιτυχία η ΚΓ΄ Τακτική Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας. Ο Πρόεδρος του Κεντρικού Συμβουλίου κ. Ιωάννης Τσιώτας παρουσίασε τα πεπραγμένα του Κεντρικού Συμβουλίου της Ο.ΣΥ.Ν. στο χρόνο που πέρασε. Ο διάλογος, που αναπτύχθηκε μεταξύ των αντιπροσώπων, ήταν παραγωγικός σε ουσιαστικές προτάσεις πάνω σε διάφορα θέματα της Επαρχίας μας. Ιδιαίτερη συζήτηση και προβληματισμός αναπτύχθηκε σχετικά με την πραγματοποιήση του ετήσιου Ναυπακτιακού Ανταμώματος, ιδιαίτερα με τη μορφή που αυτό έλαβε στην πορεία του χρόνου, σε συνδυασμό με τις σύγχρονες συνθήκες που διαμορφώθηκαν στην περιοχή της επαρχίας μας.

Μετά το τέλος των εργασιών της Γενικής Συνέλευσης πραγματοποιήθηκαν οι εργασίες της 3ης Καταστατικής Συνέλευσης της Ομοσπονδίας. Από το Κεντρικό Συμβούλιο προτάθηκε τροποποίηση του καταστατικού ώστε να είναι δυνατή η εγγραφή στη δύναμη της Ομοσπονδίας όλων των πατριδοτοπικών Συλλόγων της επαρχίας μας, ανεξάρτητα από τον τόπο της έδρας τους. Η απόφαση, για την τροποποίηση του καταστατικού, ήταν ομόφωνη.

Στις 4/6/2007 συνεδρίασε, για πρώτη φορά από την καθιέρωσή του, το Συντονιστικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας,

στο οποίο συμμετέχουν και όλοι οι Πρόεδροι των Συλλόγων μελών της Ο.ΣΥ.Ν.. Διαπιστώθηκε για άλλη μια φορά το πραγματικό κι ουσιαστικό ενδιαφέρον των συμπατριωτών για τα ζητήματα της επαρχίας μας. Ανταποκριθήκαν στην πρόσκληση και συμμετείχαν 23 Πρόεδροι Συλλόγων, οι οποίοι με τις τοποθετήσεις και παρεμβάσεις τους συνετέλεσαν στη διεξαγωγή ενός πολύ ουσιαστικού διαλόγου γύρω από τα ζητήματα της επαρχίας μας. Αποφασίστηκε η αναστολή, για φέτος, Ναυπακτιακού Ανταμώματος και επανάληψη της συνεδρίασης του Συντονιστικού Συμβουλίου αρχές του φθινοπώρου, για συγκεκριμένες προτάσεις – αποφάσεις και εν τω μεταξύ οι Σύλλογοι να στείλουν στην Ο.ΣΥ.Ν. τις προτάσεις τους για τη σχετική προεργασία. Ιδιαίτερη αναφορά έγινε στην κατάσταση του οδικού δικτύου της περιοχής της Ναυπακτίας και στο πρόβλημα που δημιουργείται από την κυκλοφορία ανεπιτήρητων βοοειδών μέσα στα χωριά. Για τα δυο αυτά ζητήματα αποφασίστηκε παράσταση αντιπροσωπείας της Ο.ΣΥ.Ν. προσωπικά στον κ. Νομάρχη, με στόχο την ανάληψη από μεριάς Νομαρχίας των απαραίτητων πρωτοβουλιών.

Ο Σύλλογός μας ανταποκρίνεται στα καλέσματα τις Ο.ΣΥ.Ν. και συμμετέχει ενεργά.

Η ΠΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
ρω στη γωνιά του σπιτιού, καμιά φορά στο κωράφι που δούλευαν ή και σε κανένα Χάνι, όταν πήγαιναν αγωγιάτισσες, ή να φορτωθούν καλούδια για την οικογένεια (φαμελιά). Τις γκαστρομένες τις βοήθαγαν να γεννήσουν άλλες γυναίκες, οι μαμές. Από τον κόρφο τους, έδιναν το μητρικό τους γάλα στα παιδιά, για να μεγαλώσουν.

Αυτές κούναγαν στη σαρμάνισα τα παιδιά ή τα εγγόνια, τα νανούριζαν για να κοιμηθούν, κι έλεγαν τραγουδιστά: «έλα, ύπνε, απ' τα κλαράκια, να υπνώσεις τα παιδάκια», ξενύχταγαν στο προσκέφαλό τους, όταν ήταν άρρωστα, τα 'τρίβαν με οινόπνευμα, τους έβγαζαν βεντούζες, τα πήγαιναν καθάλα στο γιατρό. Τα νεογέννητα τα έδεσαν κόπανο, με διάφορες πάνες - πανιά, του καιρού εκείνου. Οι Μανάδες αυτές έφτιαχναν προυμάδες το πρωί με γλύνα, έβραζαν τραχανά, κουρκούτι, **εκάναν μπουκιές, με μπομποτά ψωμί και λάδι**, έφτιαχναν σκορδαλιά με το γουδοχέρι, άρμεγαν τις γίδες, τάζαν κότες, κουνέλια, τάζαν γάλα (βρασμένο ή άβραστο με αφρί) όλη την οικογένεια. **Από το πρώτο γάλα της γαλάρας γίδας, έφτιαχναν κουράστρα**. Κοπάναγαν το γάλα στο νταβλαμπά, έβγαναν **βουστίνα, ξυνόγαλο**, βούτ'ρο, έψηναν καφέ **στον ψήστι** και μετά τον άλεθαν **στο χειροκίνητο μύλο** (καφόμπιλο).

Ζύμωναν στο σκαφίδι, έψηναν ψωμί στη γάστρα, μαγεύρεσαν, έπλυναν τα τσόλια στα ρέματα, φύτευαν πατάκα, μαρούλια, πράσσα, σκόρδα, σπανάκι, καμπρολάχανο κ.λ.π. **σε βραιές, βραιές**, στα κήπια, σκάλιζαν και πότιζαν. Σάρωναν τις αυλές, άσπριζαν τα σκαλιά του σπιτιού, έστρωναν τα κρεβάτια, το **σουφρά**, για φαί, έφτιαχναν **το Γίκο με προυκά**, για τα κορίτσια, έπλεκαν με βελόνες, έγενεθαν με τη ρόκα, ύφαιναν στον αργαλειό, έραβαν φορέματα στην ποδοκίνητη μηχανή ραψίματος, φορτώνονταν με την τριχιά κλαρί, ξύλα, στάρια, καλαμπόκια, πατάκες κ.λ.π. Όταν έβρεκε έρχονταν στο Σχολείο να μας πάρουν με **κατσιούλα από σαικά**, διότι οι ομπρέλες σπάνιζαν τότε.

Πήγαιναν αγώγια κι έρχονταν φορτωμένες από τις πολιτείες στο χωριό, πολλές ώρες με τα πουδάκια, κακουζωισμένες και ταλαιπωρημένες οι καφερές.

Τα παλιά χρόνια δεν ψήφιζαν, δεν κάθονταν στα μαγαζιά, τα οποία ήταν μόνο για άντρες. Από την πλατεία πέρναγαν στις άκρες και σταμάταγαν μόνο για ψώνια στα Μπακάλικα, ή για να μοιράσουν στάρι, που έφτιαχναν για τα γιορτάσια ή τα μνημόσυνα, όταν γύριζαν από την εκκλησία, σε όποιον ήταν στην πλατεία,

Δεν ήθελαν ποτέ να είναι ατερπείς (δυσάρεστες), στα παιδιά τους και στην οικογένειά τους και σπανίως **πεί-**

σμωναν και **ξάμωναν** (άπλωναν χέρι) στα παιδιά τους και στα εγγόνια τους. Τα σουρωμάτα φώναζαν να μαζευτούν τα παιδιά στο σπίτι.

Ταξίδευαν τους άντρες τους, όταν πήγαιναν μακριά ταξίδια, για να φέρουν λεφτά και τα παιδιά τους, που πήγαιναν παρακάτω, στις πολιτείες, στο Γυμνάσιο, λέγοντας: «Στο καλό κι η Παναγιά ή Μπρουσιώτισσα κοντά σας». Ευχή από τα φυλλοκάρδια τους. Τους περίμεναν πώς και πώς τους ταξιδιώτες.

Η προσφορά της Μάνας και της Βάβας - Μανιάς στο χωριό μας ήταν ανεκτίμητη, παμμέγιστη και αζύγιστη. Κάποιες γκρεμίστηκαν στους γκρεμούς των βράχων του χωριού.

Η Μανιά - Βάβα έλεγε: "του παιδιού μου τα παιδιά, δυό φορές παιδιά".

Τα παραπάνω κι άλλα πολλά, έκανε η Μάνα και η Βάβα - Μανιά, κάποιες μακρινής εποχής στο χωριό μας. Αυτήνη ήταν η Μάνα κι η Βάβα - Μανιά τότενες.

Το παρόν αφιέρωμα αποτελεί είδος Μνημόσυνου, στη Μάνα και στη Βάβα - Μανιά, του παλιού καιρού στο χωριό μας. Αξίζουν κάθε σεβασμού.

Με το παρόν αφιέρωμα δεν υποτιμάμε την προσφορά των πατεράδων και των παππούλδων, οι οποίοι προσέφεραν κι αυτοί πολλά, αλλά απλά τώρα γιορτάζει η Μάνα και η Βάβα - Μανιά, που έδινε ορμίνες σε μας τα παιδιά.

Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

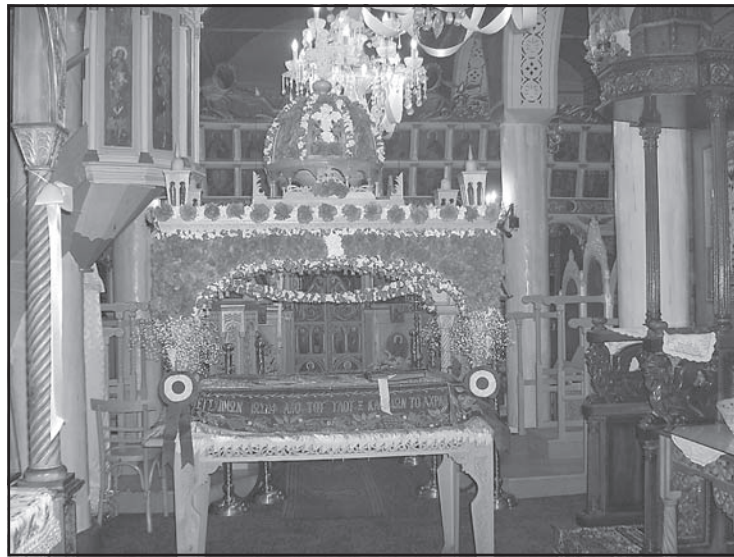
ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Φέτος το Πάσχα ήταν πολύ νωρίς και ο φόβος του καιρού έκανε πολλούς να μην πάνε στο χωριό. Πολλοί όμως ήταν και αυτοί, που αψηφώντας τον καιρό έφτασαν, για να γιορτάσουν παραδοσιακά τη Μεγάλη γιορτή.

Το Σάββατο του Λαζάρου έφτασαν οι πρώτοι "ξενιτεμένοι" χωριανοί.

Την Κυριακή των Βαΐων άρχισαν οι κατανυκτικές ακολουθίες των Παθών στην εκκλησία, που τις παρακολούθησαν σχεδόν όλοι οι χωριανοί.

Ο στολισμός του Επιταφίου, με την επίβλεψη του παπα-Νίκου, ήταν από τους καλύτερους. Η περιφορά του γύρω από την πλατεία έγινε κάπως αργά, (όταν ο παπα-Νίκος γύρισε από την Καστανιά που πήγε, να "βγάλει" κι εκεί τον Επιτάφιο.

Τα παραδοσιακά πυροτεχνήματα (βαρελότα, σκαστούρια) στην Ανάσταση συνοδεύτηκαν και φέτος με μοντέρνα, αυτά που χρησιμοποιούνται στις εκδηλώσεις των πόλεων.

Με το "Χριστός Ανέστη" λαμποκόπησε ολόκληρη η περιοχή και αντήχησαν τα λαγκάδια και οι ρεματιές. Με δυσκολία ακούστηκε ο αναστάσιμος ύμνος.

Το μεσημέρι στο πασχαλινό τραπέζι παρακαθίσαμε περίπου 60 χωριανοί. Μετά το φαγητό ακολούθησε γλέντι και χορός μέχρι το απόγευμα. Στην ακολουθία της Αγάπης "έδωσαν τα χέρια" όλοι οι χωριανοί.

Την Τρίτη 10/4 έγινε λειτουργία στο εξωκλήσι του Αϊ-Γιάννη και την Πέμπτη 13/4 στο εξωκλήσι του Αϊ-Νικόλα.

Ο καιρός παρά τις προβλέψεις ήταν γενικά καλός, και αυτοί, που πήγαν στο χωριό, αποζημιώθηκαν.

Στα μεταχτά...

Με έξοδα του Ανδρέα Ασημακάκη κατασκευάστηκε και τοποθετήθηκε κιγκλίδωμα γύρω από το πλατάνι για να προστατεύονται τα λουλούδια.

Η είσοδος του πάρκινγκ όπως διαμορφώθηκε μετά την ανακατασκευή της μάντρας.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΝΟΜΑΡΧΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
ρισμάτων, εκπρόσωποι συλλόγων και κάτοικοι του Δήμου Πλατάνου, όπου εξέφρασαν τους προβληματισμούς και τις απόψεις τους.

Στην ομιλία του ο Νομάρχης Αιτωλοακαρνανίας Θύμιος Σώκος δεν έκρυψε την χαρά του για την θερμή υποδοχή που του επεφύλαξαν οι κάτοικοι του Πλατάνου, κάτι για το οποίο τους ευχαρίστησε ιδιαίτερα, εκφράζοντας ταυτόχρονα την απόφασή του να βοηθήσει, ώστε σε

συνεργασία με το δήμο και τις άλλες τοπικές αρχές να αναδειχθεί μια περιοχή και να οδηγηθεί στην ανάπτυξη με βάση τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα.

Ο Νομάρχης υπογράμμισε ότι η περιοχή χρειάζεται λίγα έργα για τους πολλούς και όχι πολλά μικροέργα για τους ελάχιστους, δίνοντας έτσι το στίγμα της πολιτικής των παρεμβάσεων στο Δήμο Πλατάνου και γενικότερα στην ορεινή Ναυπακτία, που στόχο έχουν την ανάπτυξη του τουρισμού και της παραθεριστικής κατοικίας.

«Μπορούμε και πρέπει» τόνισε ο κ. Σώκος «να κάνουμε τα χωριά μας φιλόξενα και ελκυστικά με έργα που θα αγγίξουν στο χρόνο».

Σε άλλα σημεία της ομιλίας του ο Νομάρχης Θύμιος Σώκος αναφέρθηκε στις ευκαιρίες του νέου αναπτυξιακού νόμου για την ανάπτυξη υποδομών τουρισμού, στην αξιοποίηση ως τόπου προορισμού της Λίμνης του Εύηνου, ενώ δεν παρέλειψε να αναφερθεί και στην ανάγκη στήριξης της κτηνοτροφίας και των μικρών επιχειρήσεων, ώστε οι νέοι άνθρωποι να μείνουν στον τόπο τους.

Κλείνοντας ο κ. Σώκος και απευθυνόμενος στους συγκεκριμένους κατοίκους επεσήμανε «Πρέπει να αλλάξουμε νοοτροπία και να δώσουμε στον τόπο κάτι παραπά-

νω. Το κάτι παραπάνω θέλει δουλειά και σεβασμό στον κόσμο και αυτό πράττουμε καθημερινά. Πιστεύουμε στον τόπο μας, τον προβάλλουμε και κυρίως τον υπερασπιζόμαστε γιατί ο Πλάτανος και η Ναυπακτία αποτελούν σήμα κατατεθέν για την Ορεινή Ελλάδα».

ΚΟΣΜΕ ΑΠΟΝΕ

Κόσμε άπohne, και κόσμε ψεύτη, μην την καρδιά μου την' επονάς, άλλαξε πρόσωπο - άλλαξε σκέψη για να μπορέσεις να μ' αγαπάς.

Κόσμε άπohne, και κόσμε ψεύτη, σκέψου λιγάκι - μην το τραβάς, γιατί η ψυχή μου θα πληγωθεί τη δύναμή της, μη σταματάς.

Σε άλλη ζωή θέλω να ζήσω, το πρόσωπό σου να μη θωρώ, η τόση κακία μη με αγγίζει λίγη αγάπη, πού θα τη βρω;

Θά' χω το χρόνο να σε αλλάξω, θά' χω το χρόνο να σου το πω, πως η ζωή μας μόνο αξίζει με συναισθήματα, που νοσταλγώ.

Μην είσαι απόμακρος, χωρίς ψυχή, κόσμε μου άπohne, μάθε να ζεις, και τους ανθρώπους σου να αγκαλιάσεις για να μπορέσεις να ορθοποδείς.
ΚΙΚΗ ΝΤΟΥΖΟΥ-ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ
(Παιδιάτρος - στιχουργός)